

Hız. Peygamber'in Şemali

Peygamber Efendimiz (s.a.v)'in, ruhunun güzelliği yani sireti emsalsiz olduğu gibi, endamının güzelliği de emsalsiz ve harikulade idi. Bütün azaları birbirine mütenasip, düzgün ve dengeliydi. O'nun görünüşünde insanı rahatsız edecek bir şey yoktu. Bu bakımdan O'nun mübarek endamı bakanların gözlerini kamaştırır ve hayrette bırakırdı. Bedeni nezih, kokusu misk-i amber gibi idi.

Allah Resûlü (s.a.v), tatlı dilli olmayı ve güler yüz göstermeyi sadaka saymış ve kendisi de bunu bizzat yaşayarak göstermiştir. Evet, Sevgili Peygamberimiz güler yüzlü, tatlı sözlü, gayet nezih, son derece halim, kerim, mütevazi, aynı zamanda vakarlı, heybetli ve şecaatli idi. Konuşurken sürekli tebessüm eder ve böylece insanların gönlünü hoş tutardı.

Hız. Ali'ye (r.a) Resûllah Efendimiz'in (s.a.v.) beden yapısı sorulduğunda O'nun özelliklerini şöyle ifade etmiştir:

“Resûllullah (s.a.v.) ne çok uzun ne de kısa boylu idi. Saçları tam düz olmayıp biraz kıvrımlıydı. Şişman olmadığı gibi yüzü tamamen yuvarlak da değildi. Rengi kırmızıya çalan beyazdı. Gözleri kara, kirpikleri uzundu. Mafsal kemikleri iri ve omuzlarının arası genişti. Avuçları ve ayakları dolgundu. Yürüdüđu vakit, yamaçta yürüyormuş gibi sert adımlar atardı. Bir tarafa döndüğünde bütün vücuduyla dönerdi. İki omuzu arasında Peygamberlik mührü vardı. Gayet yumuşak tabiatlı, muşereti de soylu idi. O'nu ilk defa görenler ilk anda ondan çekinir, fakat tanıdıkça onu daha çok severlerdi. Kendisini tanımlayan kimse, 'Ne ondan önce, ne de ondan sonra asla bir benzerini görmedim.' derdi.”

Hız. Peygamber'in şemâiliyle ilgili rivayetleri en güzel bir biçimde derleyen Ahmet Cevdet Paşa onun fiziki özelliklerini şöyle anlatıyor:

“Fahr-i Âlem, yaratılışça ve ahlâkça insanoğlunun en mükemmeli ve en güzeliydi. Resûllullah'ın (s.a.v.) mübarek vücudu güzel, her azası birbirine uygun, boyu gayet münasip, alnı, göğsü, iki omuzunun arası ve avuçları geniş, boynu uzun ve düzgün, boyun rengi gümüş gibi berrak, omuzları, pazuları ve baldırları iri ve kalın, bilekleri ve parmakları uzunca, elleri ve parmakları kalınca idi. Karnı, göğsü ile aynı hizadaydı. O şişman değildi. Ayaklarının altı çukurdu, düz değildi. Uzuna yakın orta boylu, iri kemikli, iri gövdeli, güçlü

kuvvetliydi. Ne zayıf ne de şişman, ikisi ortası fakat sıkı etliydi. Mübarek cildi ise ipekten yumuşaktı."

"Aşırı olmamak üzere büyük başlı, hilâl kaşlı, çekme burunlu ve oval yüzlü idi. Kirpikleri uzun, gözleri kara ve güzel, iki kaşının arası açık, fakat kaşları birbirine yakındı. Çatık kaşlı değildi. İki kaşının arasında bir damar vardı ki, hiddetlendiği zaman kabarıp, görünürdü."

"O Yüce Peygamber, parlak gül renginde, yani ne çok beyaz ne de esmer olmayıp, bu iki rengin ortası gül kırmızısına benzer beyaz, nurani ve berraktı. Mübarek yüzünden adeta nur parlardı. Gözlerinin akında hafif kırmızılık görünürdü. Dişleri, inci gibi parlak ve ışıltılı. Söz söylerken ön dişlerinden nur saçılır; gülerken mübarek ağzından ışıklar çıkardı."

"Saçları ne pek kıvırcık, ne de pek düzdü. Uzadığı zaman kulaklarının memelerini geçirdi. Sakalı sıkı. Fakat uzun değildi. Bir tutamdan fazlasını keserdi. Ahirete teşrif ettiği zaman saç ve sakalı henüz ağarmaya başlamış; saç ve sakalında yirmi kadar beyaz kıl vardı."